

Mil·limètrica

LEGI D'ARQUITECTES DE CATALUNYA

Ampliació de la seu del CoAC a Tarragona

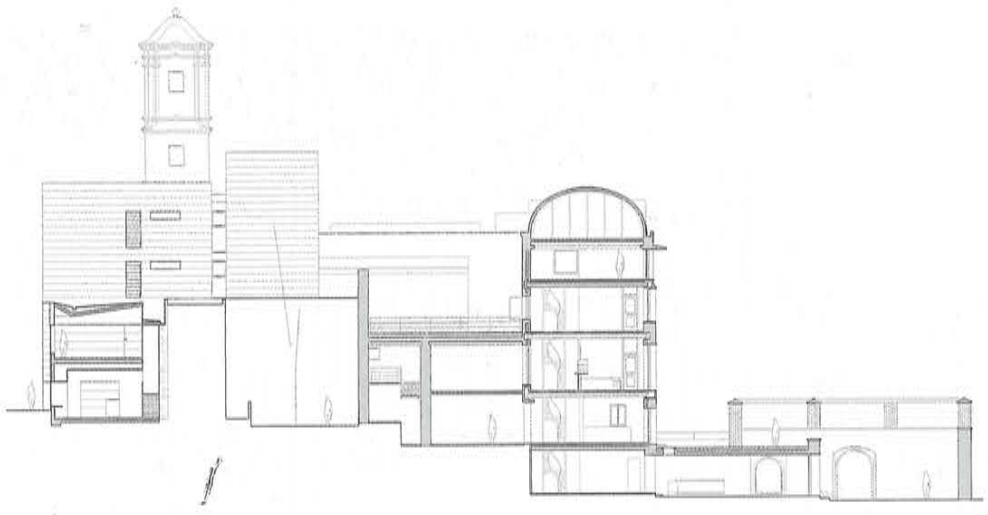
El projecte desenvolupa les idees bàsiques de la proposta guanyadora del concurs convocat pel CoAC per a l'ampliació de la seva seu de Tarragona, de la qual l'acta del jurat destaca entre d'altres aspectes:
· la recerca d'elements arquitectònics que no siguin trivials,
· una volumetria continguda a fi que la torratxa sigui perceptible des de qualsevol indret,
· la interrelació de la torre amb els demés elements del projecte,
· l'aprofitament dels buits interiors com a elements d'interconnexió de les parts de l'edifici.
Les idees bàsiques que justifiquen el planteig del projecte, són les mateixes que recull la memòria de la proposta del concurs:
L'ampliació es planteja des de la seva pròpia autonomia formal però alhora amb voluntat de relligar-se, -tant pel que fa a les interconnexions funcionals com pel que fa al seu planteig bàsic- amb l'edifici existent, de manera que puguin funcionar conjuntament com un sol organisme.
Conceptualment, el planteig d'aquesta proposta d'ampliació és: inserir el nou edifici en el teixit urbà conservant la traça dels edificis preexistents i per tant la seva diversitat, la seva escala o el seu gra i d'aquesta manera aconseguir una bona relació amb el seu entorn.
Això ens permet que la intervenció, tot tenint una concepció formal unitària i radical, és respectuosa amb la realitat física del lloc, donat que possibilita incorporar al nou edifici, els elements d'interès històric, arqueològic o simplement ambiental, com la façana i la torre-mirador de la casa de les Ànimes o les possibles restes romanes o medievals que s'hagin conservat, integrant-les com a parts del mateix.
Pensem que l'actitud davant d'aquests elements històrics a conservar ha de ser clara i radical. Allò que volem incorporar al nou edifici, s'ha de mantenir conservant la seva identitat formal i la seva realitat material, defugint operacions frívoles i cosmètiques com la d'intentar reconstruir els elements protegits de la casa de les Ànimes després del seu enderroc convertint-los en un "bibelot" banal i decoratiu.
L' accés a l'ampliació, des del pati de la casa de l'Ardiaca, es fa per la porta a la sala d'actes, de manera que el seu vestíbul passarà a ser l'espai que relliga l'edifici existent amb l'ampliació, superant així la seva situació marginal i assumint una funció més representativa, d'acord amb les característiques d'aquest espai, actualment infrautilitzat. Per resoldre les possibles interferències d'ús que puntualment puguessin produir-se, s'ha previst un accés alternatiu a través de la sala polivalent.
Des d'aquest vestíbul compartit, s'accedeix al nucli de comunicacions verticals que centralitza tots els recorreguts del nou edifici. Aquest nucli, el pas que articula els diferents espais de cada planta i el pati interior que perfora verticalment tot l'edifici, sota la lluerna de la torratxa són els elements que relacionen i estructuren espacialment l'edifici,convertint-lo en un sol organisme.
Formalment, aquest nou organisme, s'ha concebut com un sol volum que, a les plantes baixes, ocupa totalment l'espai intersticial entre els edificis confrontants, massissant i suturant el teixit urbà preexistent i al les plantes altes sobresortints, es fracciona amb diversos cossos que acompanyen la torre mirador, eix central de tot el conjunt.
L'espai interior de la torratxa és l'espai central de l'edifici i el seu buit, la força centrípeta entorn de la qual s'estructuren els espais interiors.
El pati rep la llum exterior a través del terra de vidre que cobreix l'espai interior climatitzat. A la plataforma mirador s'hi accedeix per una escala metàl·lica de cargol des dels terrats de la coberta.
La situació de l'escala dins la planta i l'endarreriment de la façana lateral, separant-la de la mitgera i del veí, és un dels aspectes més meditats i treballats de la proposta. Volem respectar el caràcter del pati de la columna i el seu ús privat, i volem una entrada de llum zenital sobre la primera tramada d'escales i el vestíbul d'accés de la planta baixa. Per damunt d'aquest pou de llum rasant a la mitgera i cobert amb una lluerna de vidre, hi ha la passera que uneix la terrassa -sobre la sala d'actes- a la cota +6.80 amb la planta 1a de l'ampliació, a la cota +5.30. La passera tindrà paviment de vidre -rajola gravada- i quedarà exempta.
Aquesta connexió serveix per a donar continuïtat a la sortida d'emergència de la biblioteca existent, i complementa les connexions de la planta baixa, interiorment, pel vestíbul comú, i exteriorment des del pati.
La creació de l'espai polivalent de la planta baixa, obliga a enderrocar les sitges o tines existents. Preveiem deixar la seva traça en el paviment com a testimoni de la seva existència.
La ubicació del arxius a les plantes 1a i 2a, darrera el parament cec del pati d'accés, respon, precisament, a la voluntat de conservar-lo com és: un parament massís sense obertures. La seva rotunditat formal el fa un dels elements més característics del pati.
La Caixa d'Arquitectes es distribueix en dos nivells: P. b. i P 1a, connectats internament i pel nucli comú de comunicació entre plantes. La seva ubicació dins la planta i el seu accés independent pel carrer Arc de Sant Llorenç, li donen una gran autonomia respecte als serveis col·legials situats a les plantes 2a, 3a i 4a.
Proposem traslladar els arxius actuals al nou edifici i destinar els espais alliberats de la planta semisoterrani a magatzem i sala d'exposicions, que pot utilitzar-se com ampliació de cafeteria, completant la dotació de l'actual sala d'exposicions annexa al vestíbul d'entrada de l'edifici existent.
La voluntat de conservar els elements d'interès urbà i arquitectònic de la Casa de les Ànimes ens ha portat a proposar la conservació i restauració de la façana del carrer Arc de Sant Llorenç i la torratxa, seguint tècniques tradicionals: estucs, ceràmica, fusta i ferro forjat, tractats com correspon a un edifici d'aquestes característiques, sense desvirtuar-lo.
A la resta de les façanes i a totes les cobertes, pensem en un revestiment de planxa de zenc engatillada. Les característiques del zenc: és un material tou i mal·leable, i el seu procés de manipulació, encara manual i artesanal, el fan molt apte per a posar-lo costat per costat, de les façanes acabades amb materials tradicionals.
De fet el zenc s'ha utilitzat tradicionalment per fer cobertes i el que proposem és estendre el seu àmbit, utilitzant-lo com acabat de les façanes, unificant així el tractament dels volums, amb una visió abstracta i escultòrica dels diferents cossos.
Les façanes S-E i S-W dels volums que sobresurten per damunt de les cobertes, s'obren cap a l'exterior i a les vistes llunyanes, amb grans paraments de vidre protegits per gelosies de lamel·les d'alumini perfilat orientables i motoritzades, lacades de color gris metal·litzat similar al zenc.

Bosch, Tarrús, de las Heras, arquitectes

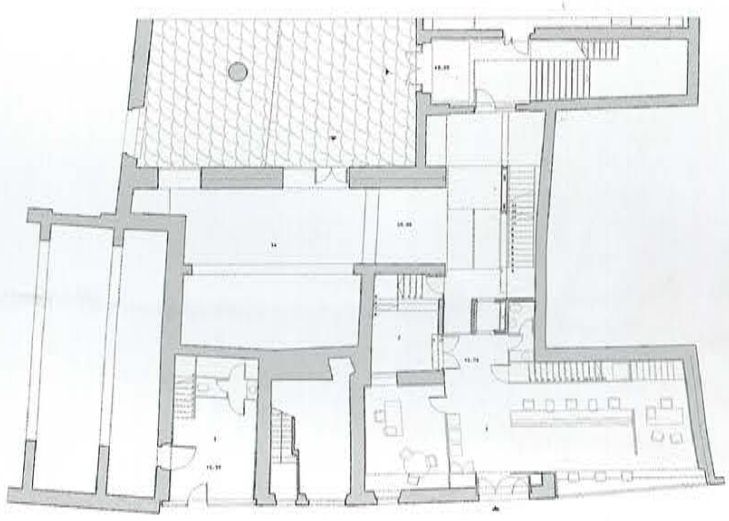
Per a més informació consultar el llibre Ampliació de la seu del CoAC a Tarragona, editat pel Col·legi d'Arquitectes de Catalunya, Demarcació de Tarragona

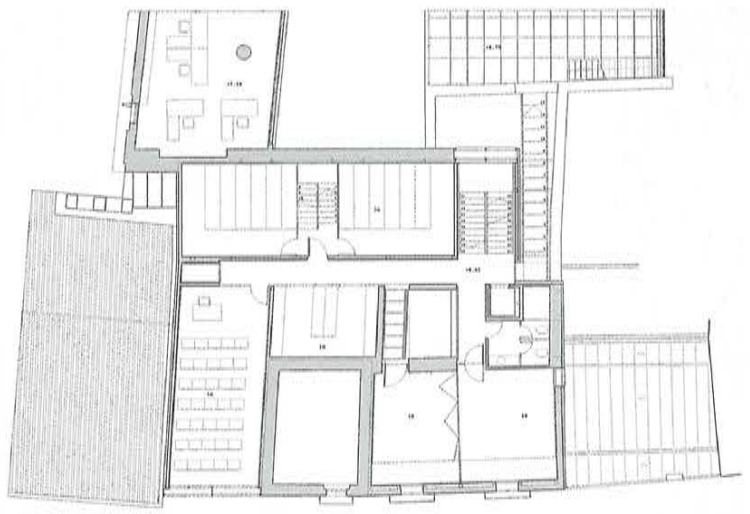

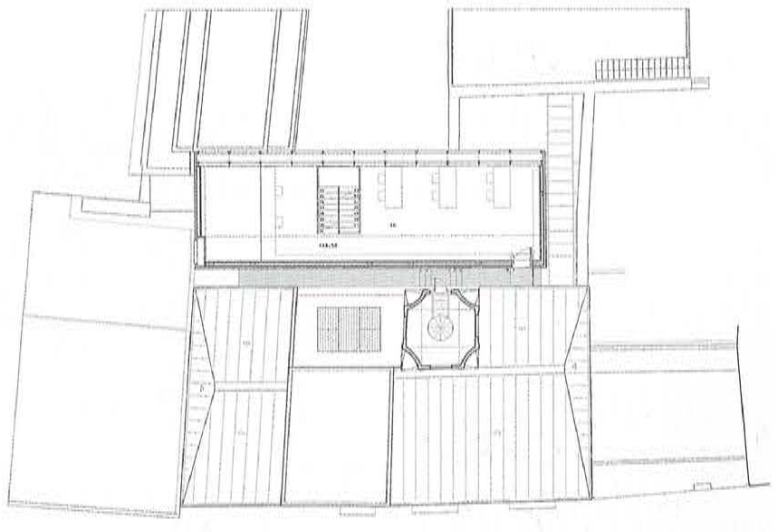
SECCIÓ LONGITUDINAL

PLANTA BAIXA

PLANTA SEGONA

PLANTA MIRADOR